

Recensions Bibliogràfiques

VÀRIA

La Pallofe 54. Butlletí de l'Associació Numismàtica del Rosselló. Perpinyà, 2015.

Poc a poc, aquell petit butlletí social de l'associació rossellonesa, creada per René Argelliès i Victor Lafont, ha anat creixent en format i en pàgines i s'ha acabat convertint en una seriosa revista numismàtica que no desmereix en res les de les grans associacions. Certament, l'ha ajudat en gran mesura el fet d'ésser també el portaveu de l'important Museu Puig de Perpinyà. Cal dir, però, que ha estat en els darrers deu anys quan el salt endavant ha estat més acusat. D'altra banda, 54 eixides ja donen consistència i història a aquesta publicació especialitzada.

En els darrers temps, se n'ha eixamplat també la nòmina de col·laboradors i se l'ha dotat de seccions de gran importància, com la de les Troballes Monetàries, que sosté amb gran constància i no menys treball el nostre amic Melmoux i de la qual ja ens hem fet ressò en d'altres ocasions. En aquesta edició ha arribat a la vuitena sortida i el nombre de peces ressenyades ja arriba als 700 exemplars.

En aquesta ocasió, tenim les dues aportacions de la presidenta de l'associació i de la conservadora del Museu, Laure Lebrat i Sabina Got, que ens aporten les dades sobre la vida de les dues institucions i diferents treballs, en els quals cal remarcar els paral·lelismes entre la moneda i altres elements artístics, així com un important treball sobre condecoracions.

M. de Crusafont

MÓN ANTIC

AMELA VALVERDE, Luis, *Varia nummorum IV*, Barcelona, Asociación Numismática Española, 2015, 221 p.; *Varia nummorum V*, Barcelona, Asociación Numismática Española, 2016, 287 p.

Els dos darrers reculls d'articles de Luis Amela continuen la seva tasca de recerca bibliogràfica minuciosa. Els seus articles són com exhaustives fitxes bibliogràfiques que l'historiador i l'aficionat poden utilitzar, bé per a contrastar tota la informació publicada sobre una sèrie o un taller monetaris, bé per assabentar-se de l'aparició en el mercat numismàtic d'alguna peça de singular importància. El resultat és d'una gran utilitat perquè ens estalvia haver de cercar i comparar una gran quantitat de publicacions disperses sobre un mateix tema. El mètode científic i el bon criteri de l'autor són els dos ingredients imprescindibles per a obtenir un resultat més que satisfactori. Com sempre, Amela abasta tota mena d'emissions de l'edat antiga, amb preferència per les de la Península Ibèrica i les relacionades amb Pompeu el Gran i el primer triumvirat romà (c. 60-48 a. de C.). Pel que fa a les emissions relacionades amb els Països Catalans, l'autor tracta, en aquests dos darrers volums, dels tallers monetaris d'Abariltur, Empúries, Ilerda, Ilturo, Kaio, Masonsa, Ore, Oskumken (al volum IV), i d'Eso, Ieso, Ilici, Sagunt i Unitikesken (al volum V).

Xavier Sanahuja

GUERRERO MISA, Luis Javier, "Confirmación de la ceca hispano-romana de OCVRI (Ubrique, Cádiz)", *Omni. Revista numismática* 9, 2015, p. 105-117.

Segons l'autor, l'aparició del segon exemplar d'un tipus monetari singular emparentat amb els de la seca d'Iptuci (Cabezo de Hortales, Prado del Rey, Cadis) confirma l'existència d'un nou taller monetari a la Hispania Ulterior. Aquesta nova seca estaria situada a Ocuri (Ubrique, Cadis). El tipus monetari presenta, a l'anvers, un cap barbat i diademat que mira a la dreta, i al revers, dins d'una corona de llorer, un creixent enmig de dues estrelles de cinc puntes, una clava que divideix l'espai i la llegenda llatina OQVR (amb VR nexades).

ANS

RIPOLLÈS, Pere Pau, "Los divisores ampuritanos con cabeza de carnero y puntos en el campo", *Omni. Revista numismática* 9, 2015, p. 13-16.

Alguns encunys de les monedes fraccionàries emporitanes arcaïques amb cap de marrà i revers de creu duen unes marques de punts que continuen sent un enigma. L'autor estudia els exemplars coneguts i descarta que aquestes marques puguin tenir un valor metrològic o d'identificació de denominacions.

ANS